

Аналізуючи усе вище перелічене можна стверджувати, що вітчизняній економіці зокрема малому підприємству потрібна допомога з боку держави, яка на превеликий жаль занадто мала.

Література

1. Основи підприємницької діяльності та агробізнесу: Навч. посібник /За ред. М.М. Ільчука, Т.Д. Іщенко та ін. –К.: Вища освіта, 2002.
2. Господарський кодекс України // Кодекси України. - 2004. - № 5.

МІЖНАРОДНІ ЕКОНОМІЧНІ ОРГАНІЗАЦІЇ

Харчук А.І.

Науковий керівник: ст.викладач Брояка А.А.

У статті розглядається діяльність міжнародних економічних організацій, їх роль у світовій економіці, та важливість діяльності для країн із перехідною економікою, таких як Україна.

Важко уявити будь-яку країну світу, як розвинену, так і ту, що розвивається, яка не бере участі в міжнародних економічних відносинах, знаходиться осторонь процесів міжнародного економічного співробітництва та не задіяна у міжнародному поділі праці. Така ситуація є наслідком існування цілого ряду об'єктивних чинників, до яких, насамперед, слід віднести систему тісних зв'язків між національними економіками країн та економічну взаємозалежність більшості країн світу.

Як відомо, причиною виникнення та розвитку міжнародних економічних відносин є нерівномірність розподілу між країнами факторів виробництва (економічних ресурсів), що, з одного боку, зумовлює міжнародний поділ праці, а з іншого - переміщення цих факторів між окремими країнами та їх групами [2,с.37].

Взагалі, під міжнародною економічною організацією розуміють постійно діюче добровільне об'єднання держав, створене на основі міжнародної угоди (договору) для вирішення визначених завдань у економічній, соціальній, науково-технічній та інших сферах міжнародного співробітництва, що має власну систему органів управління, самостійну (автономну) волю, об'єм якої визначається волею держав-членів, та відповідає вимогам міжнародного права.

Міжнародні організації грають усе більш помітну роль у світовій економіці. По-перше, їхня діяльність дозволяє внести необхідний регулюючий початок і визначену стабільність у функціонування валютно-розрахункових відносин. По-друге, вони покликані служити форумом для налагодження валютно-розрахункових відносин між країнами, причому ця їхня функція незмінно підсилюється. По-третє, зростає значення міжнародних валютно-фінансових і кредитних організацій у сфері вивчення, аналізу й узагальнення інформації про тенденції розвитку і вироблення рекомендацій з найважливіших проблем світового господарства.

Відзначимо, що правомірно створені організації повинні відповідати таким ознакам:

- у створенні організації беруть участь, як правило, тільки суверенні держави;
- організація створюється у повній відповідності до міжнародного права;
- організація створюється, як правило, на основі міжнародного договору;
- організація створюється з метою вирішення конкретних завдань;
- організація має систему постійно діючих органів;
- організація володіє визначеним її засновниками обсягом міжнародної правосуб'єктності;
- організація має статус міжнародної організації.

Єдиного переліку міжнародних економічних організацій на сучасному етапі не існує, отже невідома й їх точна кількість. Це зумовлено тим, що, по-перше, процес створення, реорганізації та ліквідації міжнародних організацій має постійний та динамічний характер, по-друге, поділ міжнародних організацій на економічні та не економічні є досить умовним і приблизним, оскільки, крім спеціалізованих організацій, основним завданням яких є організація та координація лише економічного співробітництва, існує велика кількість міжнародних організацій, які, крім своїх основних завдань, що не мають економічного спрямування, опосередковано задіяні в міжнародному економічному співробітництві. До першої групи міжнародних організацій можна піднести Світову організацію торгівлі (СОТ), Міжнародний валютний фонд (МВФ), Організацію ООН з промислового розвитку (ЮНІДО), ЄБРР, група організацій світового банку та ін. До міжнародних організацій, які опосередковано задіяні у міжнародному економічному співробітництві, можна віднести Організацію ООН з питань освіти, науки і культури(ЮНЕСКО), Комісію ООН з міжнародного права(КМП), Міжнародну організацію з цивільної авіації (ІКАО), Міжнародну морську організацію (ІМО)та ін. [7,с.139-140].

У кожній економічній організації методи діяльності схожі, так як цілі їх утворення однакові- надання фінансової допомоги країнам, яким це необхідно, проте у кожній з них є свої особливості. Так, головною задачею Всесвітнього банку є сприяння стійкому економічному росту, що веде до скорочення убогості в країнах, що розвиваються, а здійснюється це шляхом надання допомоги по збільшенню виробництва через довгострокове фінансування проектів і програм розвитку.

До групи Світового банку входять п'ять міжнародних організацій: Міжнародний банк реконструкції та розвитку (МБРР), Міжнародна асоціація розвитку (МАР), Міжнародна фінансова корпорація (МФК), Багатостороннє агентство гарантії інвестицій (БАГІ), Міжнародний центр урегулювання інвестиційних конфліктів (МЦУК).

Метою діяльності міжнародного банку реконструкції і розвитку, що був створений у 1945 р. є: сприяння реконструкції і розвитку територій держав-членів шляхом заохочення капіталовкладень для виробничих цілей; заохочення приватних іноземних капіталовкладень і на додаток до приватних інвестицій, якщо їх важко забезпечити, надання фінансових засобів на меті виробництва; стимулювання довгострокового збалансованого росту і сприяння підтримці рівноваги платіжних балансів шляхом заохочення міжнародних інвестицій для розвитку виробничих ресурсів держав-членів Банку.

Міжнародна асоціація розвитку була створена в 1960 р. як філія МБРР і метою діяльності її є: сприяння економічному розвитку; підвищення продуктивності праці; підвищення рівня життя в країнах-членах МАР, що розвиваються.

МФК була створена з ініціативи США у 1956 р. і метою її діяльності є сприяння економічному росту країн-членів шляхом заохочення підприємництва у виробничій сфері, тобто на мікро рівні, доповнюючи, таким чином, діяльність МБРР.

Багатобічне агентство по інвестиційних гарантіях було створено в 1988р. Метою діяльності є заохочення інвестицій на виробничі цілі в державах-членах, особливо в країнах, що розвиваються, шляхом: надання гарантії, що включають спільне перестраховування від некомерційних ризиків у формі розміщення капіталу в одних країнах-членах, що залучається в інші; здійснення належних допоміжних заходів для сприяння потоку інвестицій у країни, що розвиваються, і між ними.

Організація економічного співробітництва та розвитку була створена на базі Європейської організації економічного співробітництва у 1961 році. ОЕСР ставить за мету посилювати економіку країн-членів, щоб зробити її більш ефективною, просувати ринкову економіку, розвивати вільні обміни, сприяти зростанню як індустріально розвинутим країнам, так і тим, що розвиваються.

ОЕСР - це "клуб багатих", оскільки його країни-члени виробляють 2/3 світових матеріальних цінностей та послуг, але це не приватний клуб.

Міжнародний валютний фонд був створений у 1945 році і стежить, головним чином, за функціонуванням міжнародної валютної системи, валютною політикою і політикою валютних курсів його країн-членів, а також за дотриманням ними кодексу поведіння в міжнародних валютних відносинах, включаючи надання допомоги країнам-членам шляхом надання короткострокових кредитів у випадку утруднень, зв'язаних із платіжним балансом [5, с.162].

Світова організація торгівлі була створена 15 квітня 1994 року, коли у місті Маракеші (Марокко) було підписано відповідну багатосторонню Угоду. СОТ стала правонаступницею ГАТТ. Світова організація торгівлі — правова та інституціональна основа міжнародних багатосторонніх торговельних відносин, основними функціями якої є нагляд за виконанням домовленостей, які є невід'ємною частиною Угоди про створення СОТ, що забезпечується швидким і ефективним вирішенням торговельних суперечок між країнами-членами за допомогою оцінки їх торговельного потенціалу та співробітництва з іншими міжнародними організаціями та надання технічної допомоги країнам, що розвиваються, найменш розвиненим країнам та країнам з перехідною економікою [6, с.2].

ЕБРР – III впливова кредитна організація. Він був створений у 1990 у результаті підписання Угоди про створення Європейського банку реконструкції і розвитку. Методами діяльності ЕБРР є: організація, модернізація і розширення виробничої, конкурентноздатної і приватнопідприємницької діяльності, насамперед малих і середніх підприємств; мобілізація національного й іноземного капіталу й ефективне керування; інвестування у виробництво з метою створення конкурентного середовища і підвищення продуктивності, якості життя і поліпшення умов праці; надання технічної допомоги в підготовці, фінансуванні і реалізації проектів [5, с. 170].

З метою ефективного здійснення своїх функцій міжнародні організації створюють організаційно-правовий механізм, що передбачає систему постійно діючих органів. У цю систему зазвичай входять вищі органи, виконавчі органи, адміністративні органи, різні комітети і комісії. У структурі найбільш значних організацій створюються ще юридичні органи [1, 100-103].

Дуже важливою є діяльність міжнародних економічних організацій для країн із перехідною економікою, таких як Україна, які здійснюють перехід до ринкових відносин і готові використати як управлінський досвід міжнародних фінансових організацій, так і власні реальні можливості [4, с.128].

Україна використовує позики міжнародних фінансових організацій — МВФ, СБ, МБРР, ЄБРР та кредити окремих держав і їх угруповань. Проте найбільше іноземних кредитів залучається в результаті співробітництва з МВФ і МФК.

На превеликий жаль України поки що не є членом СОТ, проте розроблена низка законопроектів (у 2008 році підготовлено пакет з 10 законопроектів), що полегшать вступ до цієї організації. Вступ до СОТ є вкрай суттєвим фактором формування привабливого іміджу України на міжнародній арені, що, насамперед, впливатиме на формування ефективного ділового середовища, як для національних, так і для іноземних компаній, а також на її економічний розвиток [6, с. 2].

Залучення іноземних кредитів є нормальною світовою економічною практикою. Міжнародні фінансові організації надають кредити певного призначення, що випливає із принципів і мети їхньої діяльності та взаємних домовленостей між країнами. Добре, коли ці кредити використовуються для розвитку економіки країн

або точно за призначенням. В іншому разі це може призвести до закабалення країни (адже кредити потрібно повертати), втрати національної, а можливо і політичної самостійності [3, с. 282-283].

Міжнародні економічні організації відіграють важливу роль в економіці країни. Нині фінансова допомога Світовим банком Україні здійснюється за такими напрямками:

1. Реабілітаційна позика
2. Позики на розвиток виробництва
3. Проекти інституційної перебудови
4. Проект фінансування фінансових установ.

Говорячи про сучасний стан економіки України, то вона вважається, м'яко кажучи, вразливою через високий рівень інфляції, недостатньо великі відносно короткострокових зовнішніх боргів валютні резерви, сильну залежність банків від іноземного фінансування, валютний дисбаланс по активах і пасивах та нестабільний бюджет.

Саме тому Україна була змушена просити кредиту в МВФ. Рада директорів Міжнародного валютного фонду схвалила надання Україні антикризового кредиту обсягом 16,4 млрд.дол. для стабілізації банківської системи країни та послаблення наслідків падіння цін на сталь – найбільшу статтю експорту країни.

Як ми бачимо роль міжнародних економічних організацій є дуже значною. Вони надають кредити нам, так як зацікавлені в стабілізації України як з точки зору геополітики, так і економіки, враховуючи важливе розташування цієї країни в Східній Європі по сусідству з Росією. Особливо велике значення мають їхні кредити зараз, коли країна знаходиться в скруті та на межі дефолту.

Література

1. Г.О. Анцелевич, О.О.Покрещук Міжнародне право. Алушта. Пектораль. Київ. 2003 р.
2. Мировая экономика/Под ред. А.С. Булатова.-М., 2001.- 734с.
3. Козик В.В., Панкова Л.А., Даниленко Н. Міжнародні економічні відносини: Навч. посіб. — 7-ме вид., стер. — К.: Знання, 2008. — 406 с. — (Вища освіта XXI століття).
4. Управління зовнішньоекономічною діяльністю: Навч. посібник/Під заг. ред. А. І. Кредісова/Пер. з рос. Н. Кіт, К. Серажим.-К., 1997.-448 с.
5. Х.А. Шреплер. Міжнародні економічні організації. 2000.
6. Богдан Данилевич «Вступ до світової організації торгівлі відповідь нац. інтересам України»//Агросвіт.-2008.-№9
7. Печуляк В. Міжнародні ек. організації в механізмі регулювання міжнародного економічного співробітництва/В. Печуляк// Підприємство, господарство і право.-2006.-№8.

ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ АГРАРНОГО ВИРОБНИЦТВА РЕГІОНУ

Малярчук Н.І.

Науковий керівник: к.с.-г.н., доцент Фіщук Н.Ю.

У запропонованій статті на основі вивчення вчень зарубіжних і вітчизняних дослідників сформульовано сутність поняття «інвестиції» та доведена необхідність їх застосування в агропромисловому виробництві регіону. Визначена інвестиційна привабливість аграрного виробництва в районах Вінницької області та запропоновано комплекс заходів щодо поліпшення інвестиційної ситуації в регіоні.

В аграрному секторі України Вінничина посідає вагомe місце. Вінницька область, як частина народногосподарського комплексу Подільського економічного регіону, характеризується високою індустріалізацією, стан її економіки значною мірою також пов'язаний з функціонуванням сільського господарства, яке для подальшого ефективного розвитку потребує значних інвестиційних вкладень. Частка області в загальнодержавному обсязі виробництва продукції сільського господарства становить більше 7%. Сільськогосподарську діяльність здійснюють 29472 підприємств різноманітних за формами власності та господарювання, з них 7032 - господарських товариств, 598 – сільськогосподарських кооперативів 5565 – приватно-орендних підприємств, більше 1939 – фермерських господарств.

Через низьку інвестиційну активність іноземних компаній, нерівномірний регіональний розподіл інвестиційних надходжень і високий рівень потреби економіки у залученні капіталу особливої актуальності набуває питання визначення пріоритетів інвестиційної діяльності, вибору її найефективніших напрямів на рівні окремих підприємств, галузей та регіонів, що потребує відповідної інформації про інвестиційну привабливість та обґрунтування методичних основ її визначення.

В економічній літературі науковцями багато уваги приділяється питанню інвестицій загалом і визначенню інвестиційної привабливості зокрема. Проблеми інвестицій та їхнє значення, вплив інвестиційної привабливості на надходження інвестицій розглядають такі вітчизняні вчені, як: П.І. Гайдуцький, С.О. Гуткевич, Б.М. Данилишин, О.І. Дачій, М.П. Денисенко, М.І. Кісіль, М.Х. Корецький, А.А. Пересада, П.Т. Саблук, В.Г. Федоренко, Д.М. Черваньов, В.Є. Шець та ін. Серед зарубіжних учених, дослідження яких присвячені даній проблемі, необхідно назвати Л. Гитмана, П. Массе, У. Шарпа. Отже, дослідження проблеми інвестиційної привабливості в сучасних умовах аграрного сектору економіки України присвячені наукові праці